

Wonkach bě syrna wjeř a kraj se řněhom pokryla. Čzicha nóz ležesche na bělej semi. Něčo njebě pod njebjom řlyšhecž, řhiba hdyž hodžina ř zyrkwineje wěže bijesche, řwonowe řynki.

Wuspěwawřchi řhěrlyšchowe řchtucžki řo muž do řhutnych myřlow řnuri. Wón řebi to lěto, řotrež čzysche nětko božemje prajicž, řiřčezě junřócž do pomjatka ř wobhladanju wřa, a pohlada tež řam na řo, hacž je na njebjeskim pucžu dale dnyřli loni. A na řónzu řřchepytanja řdychny: „Mój Božo, budž mi hrěřchniřej řnadny a řdžerž mje na twojich řwjatnych řčezěžkach řwěrnischedo.“

Řotom řřchińdžechu jemu wřchelake myřle, řak čze se řtareho lěta do noweho řtupicž, ř rořkacžom a nakařanjom.

Řřchi tym řobu řřchińdže na prařchenje: hacž-tež-to w řwěczě wonka wřchitzu ludžo, řotřiř njeřpja, nowolětnu nóz w modlitwach a ř pokucženjom řwjecža?

Řědma bě to na pol mjelcžo wuprajil, dha řo jemu jandžel řjewi, wřa jeho řa řuku a džesche: „Čzlowřte džecžo, pój a hladař, řak řo to w řwěczě ma! Wjele ř wofřchewjenju ducha njeřohladařř. To mi řhroble wěř!“ —

Wjedženy wot njebjeskedo pójřla je wón wjele řřched woczomaj poměř. A řchtož je w tutej nozy widžal, je nam nariřane řawořtajil. Něřchtožkuli ř tutech piřmow řa nař řajimawe njeje; teho dla jo na boř řtajimy. Ale řchtož řo řa nař hodži, wřmimy ř jeho powjedanja řem. A wón powjeda nam řak:

Hdyž řo na pucž dachmow, řo mi njenadžizy woczři řřcheměniřchtej. Mózach řřches řurje a řczěny, řamo do tych řomorow a řtwow, hdžezž žana řwěza njebě, widžecž. S wjetřcha wřchudžom ludžo se řtareho lěta do noweho řpachu. To běřche mi bjeř džiwa, a popřchejo jim wotpocžinř duzy nimo prajach: Wóh daj dobru nóz! A řpicže derje!

Řřeni rař řařtachmow řřchi wulfim řnježim domje, hdžezž běřche we wřchikich wofnach čzma. Řnjeř a řnjeři doma njeběřchtaj. Běchu se řanjemi ř druhim řnježim na bjeřadu jěři, hdžezž bě wofřobna nowolětna nóz, to řěka řabawjenje ř hořczinu a winom, se wřchelakej řru a řřchnej řeju.

A jako běchu řnježa ř dwora, běchu řo tež jich řřluzobnizy: pacholo, horjenja a druřy w řřoku ř durjemi řeřuwali, řchto wě hdže, řwójich dyrdomdejow hladačž.

To dže ř wjetřcha hinař njeje, hacž řo řtare řnate řřchřlowo řlacži: „Řajzyř řnježa, řajřa čzeledž.“ Řch, řo by to tola tež tam řlacžilo, hdžezž řu řajzy řnježa, řiž řu pobožneho ducha!